

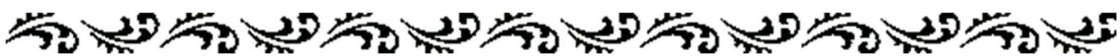
21 Ιουνίου 2026

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Κατά Ματθαίον στ' 22-33)

Ο λύχνος του σώματος εστί ο οφθαλμός· εάν ουν ο οφθαλμός σου απλούς η, όλον το σώμα σου φωτεινόν έσται· εάν δε ο οφθαλμός σου πονηρός η, όλον το σώμα σου σκοτεινόν έσται. ει ουν το φως το εν σοι σκότος εστί, το σκότος πόσον; Ουδείς δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν· η γαρ τον ένα μισήσει και τον έτερον αγαπήσει, η ενός ανθέξεται και του ετέρου καταφρονήσει, ου δύνασθε Θεώ δουλεύειν και μαμωνά. Δια τούτο λέγω υμίν, μη μεριμνάτε τη ψυχή υμών τι φάγητε και τι πίητε, μηδέ τω σώματι υμών τι ενδύσησθε· ουχί η ψυχή πλείον εστί της τροφής και το σώμα του ενδύματος; εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι ου σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο πατήρ υμών ο ουράνιος τρέφει αυτά· ουχ υμείς μάλλον διαφέρετε αυτών; τις δε εξ υμών μεριμνών δύναται προσθείναι επί την ηλικίαν αυτού πήχυν ένα; και περί ενδύματος τι μεριμνάτε; καταμάθετε τα κρίνα του αγρού πως αυξάνει· ου κοπιά ουδέ νήθει· λέγω δε υμίν ότι ουδέ Σολομών εν πάση τή δόξη αυτού περιεβάλετο ως εν τούτων. Ει δε τον χόρτον του αγρού, σήμερον όντα και αύριον εις κλίβανον βαλλόμενον, ο Θεός ούτως αμφιέννυσιν, ου πολλώ μάλλον υμάς, ολιγόπιστοι; μη ουν μεριμνήσητε λέγοντες, τι φάγωμεν ή τι πλώμεν ή τι περιβαλώμεθα; πάντα γαρ ταύτα τα έθνη επιζητεί· οίδε γαρ ο πατήρ υμών ο ουράνιος ότι χρήζετε τούτων απάντων. ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν.

Μετάφραση (Κατά Ματθαίον στ' 22-33)

«Το λυχνάρι του σώματος είναι τα μάτια. Αν λοιπόν τα μάτια σου είναι γερά, όλο το σώμα σου θα είναι στο φως. Αν όμως τα μάτια σου είναι χαλασμένα, όλο το σώμα σου θα είναι στο σκοτάδι. Κι αν το φως που έχεις, μεταβληθεί σε σκοτάδι, σκέψου πόσο θα 'ναι το σκοτάδι!» «Κανείς δεν μπορεί να είναι δούλος σε δύο κυρίους· γιατί ή θα μισήσει τον ένα και θα αγαπήσει τον άλλο, ή θα στηριχτεί στον ένα και θα περιφρονήσει τον άλλο. Δεν μπορείτε να είστε δούλοι και στο Θεό και στο χρήμα». «Γι' αυτό, λοιπόν, σας λέω: Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε και τι θα πιείτε ούτε για το σώμα σας, τι θα ντυθείτε. Η ζωή δεν είναι σπουδαιότερη από την τροφή; Και το σώμα δεν είναι σπουδαιότερο από το ντύσιμο; Κοιτάξτε τα πουλιά που δε σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε συνάζουν αγαθά σε αποθήκες, κι όμως ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει· εσείς δεν αξίζετε πολύ περισσότερο απ' αυτά; Κι έπειτα, ποιος από σας μπορεί με το άγχος του να προσθέσει έναν πήχυ στο ανάστημά του; Και γιατί τόσο άγχος για το ντύσιμό σας; Ας σας διδάξουν τα αγριόκρινα πως μεγαλώνουν: δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν· κι όμως σας βεβαιώνω πως ούτε ο Σολομών σ' όλη του τη μεγαλοπρέπεια δεν ντυνόταν όπως ένα από αυτά. Αν όμως ο Θεός ντύνει έτσι το αγριόχορτο, που σήμερα υπάρχει κι αύριο θα το ρίξουν στη φωτιά, δε θα φροντίσει πολύ περισσότερο για σας, ολιγόπιστοι; Μην έχετε, λοιπόν, άγχος και μην αρχίσετε να λέτε: «τι θα φάμε;» ή: «τι θα πιούμε;» ή: «τι θα ντυθούμε;» γιατί για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται το Θεό· όμως ο ουράνιος Πατέρας σας ξέρει καλά ότι έχετε ανάγκη απ' όλα αυτά. Γι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν.

Αποστολικό Ανάγνωσμα (Προς Ρωμαίους ε' 1-10)

Δικαιωθέντες ουν εκ πίστεως ειρήνην έχομεν προς τον Θεόν δια του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, δι' ου και την προσαγωγήν εσχήκαμεν τη πίστει εις την χάριν ταύτην εν η εστήκαμεν, και καυχώμεθα επ' ελπίδι της δόξης του Θεού. ου μόνον δε, αλλά και καυχώμεθα εν ταις θλίψεσιν, ειδοτές ότι η θλίψις υπομονήν κατεργάζεται, η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, η δε ελπίς ου καταισχύνει, ότι η αγάπη του Θεού εκκέχυται εν ταις καρδίαις ημών δια Πνεύματος Αγίου του δοθέντος ημίν. έτι γαρ Χριστός όντων ημών ασθενών κατά καιρόν υπέρ ασεβών απέθανε. μόλις γαρ υπέρ δικαίου τις αποθανείται· υπέρ γαρ του αγαθού τάχα τις και τολμά αποθανείν. συνίστησι δε τη εαυτού αγάπην εις ημάς ο Θεός, ότι έτι αμαρτωλών όντων ημών Χριστός υπέρ ημών απέθανε.

πολλώ ουν μάλλον δικαιωθέντες νυν εν τω αίματι αυτού σωθησόμεθα δι' αυτού από της οργής. ει γαρ εχθροί όντες κατηλλάγημεν τω Θεώ δια του θανάτου του υιού αυτού, πολλώ μάλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα εν τη ζωή αυτού.

Μετάφραση (Προς Ρωμαίους ε' 1-10)

Αφού, λοιπόν, ο Θεός μας έσωσε επειδή πιστέψαμε, οι σχέσεις μας μ' αυτόν αποκαταστάθηκαν με τη μεσολάβηση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αυτός μας οδήγησε με την πίστη στο χώρο αυτής της χάρις του Θεού, στην οποία είμαστε στερεωμένοι, και καυχόμαστε για την ελπίδα της συμμετοχής μας στη δόξα του Θεού. Μα δε σταματά εκεί η καύχησή μας· καυχόμαστε ακόμα και στις δοκιμασίες, γιατί ξέρουμε καλά πως οι δοκιμασίες οδηγούν στην υπομονή, η υπομονή στο δοκιμασμένο χαρακτήρα, κι ο δοκιμασμένος χαρακτήρας στην ελπίδα. Κι η ελπίδα τελικά δεν απογοητεύει. Μαρτυρεί γι' αυτό η αγάπη του Θεού, με την οποία το Άγιο Πνεύμα που μας δόθηκε, γέμισε και ξεχείλισε τις καρδιές μας. Γιατί ο Χριστός, παρ' όλο που ήμασταν ακόμη ανίκανοι να κάνουμε το καλό, πέθανε για μας, τους ασεβείς ανθρώπους, στον προκαθορισμένο καιρό. Δύσκολα θα 'δινε κανείς τη ζωή του ακόμα και για ένα δίκαιο άνθρωπο. Ίσως αποφάσιζε κανείς να πεθάνει για κάποιον καλό άνθρωπο. Ο Θεός όμως ξεπερνώντας αυτά τα όρια έδειξε την αγάπη του για μας, γιατί ενώ εμείς ζούσαμε ακόμα στην αμαρτία, ο Χριστός έδωσε τη ζωή του για μας. Τώρα, λοιπόν, αφού ο Θεός μας απάλλαξε από την καταδίκη, με τη μεσολάβηση του σταυρικού θανάτου του Χριστού, πολύ περισσότερο ο ίδιος θα μας σώσει κι από τη μέλλουσα οργή. Παρ' ότι ήμασταν εχθροί με το Θεό, μας συμφιλίωσε μαζί του ο σταυρικός θάνατος του Υιού του· πολύ περισσότερο τώρα που συμφιλιωθήκαμε, η ζωή του θα μας χαρίσει τη σωτηρία.

